

Till Stiftshistoriska sällskapets hemsida 20151214

Närke är ett av de områden i Sverige där frikyrkligheten har haft och har stor utbredning och påverkan. De flesta intervjuerna är gjorda i Närke och mer än 75% i materialet säger något om sin relation till något frikyrkligt samfund. Man kan vara uppvuxen i en baptistisk familj, eller i en familj där hela släkten tillhörde Svenska Missionsförbundet (SMF), någon hade en syster som varit Japanmissionär för SMF, någras föräldrar var pingstväänner, många har gått till söndagsskolan i baptist-eller missionskapell, några tillbringade ungdomsåren som juniorer och gick i bibelklass, präster och musiker berättar om den ekumenik de varit delaktiga i, där finns mostern som tog med barnet på tältmöten, där finns morfadern som var soldat i Frälsningsarmén, någon har gått i Helgelseförbundets bibelskola, några har anknötning till Metodistkyrkan och till EFS, någon har i ungdomsåren varit aktiv i Bibeltrogna Vänner eller i Örebromissionen.

Det kan vara fler som har relation till frikyrkan utan att berätta. I några (14/80) finns ingenting om frikyrka, varken att man haft någon relation eller inte har haft någon. Fem stycken har levt hela sitt liv i Svenska kyrkan och har ingen släkt i annat samfund, fem stycken har levt hela sitt liv i annat samfund och har ingen aktiv relation till Svenska kyrkan.

I några berättelser finns influenser från många olika samfund. Så berättar en kvinna; Min morfar var vaktmästare i byns missionshus, en tid vaktmästare i metodistkapellet och sedan i Svenska kyrkan. Hela tiden var mina morföräldrar missionsförbundare. Den som berättar döptes i Svenska kyrkan, konfirmerades i Metodistkyrkan, som låg närmast bostaden. Senare gifte hon sig med en man med rötter i baptistkyrkan. Mannens mor hade varit evangelist i missionsförbundet och senare övergått till baptisterna. Det gifta paret är nu mycket aktiva i Svenska kyrkan.

Den här kvinnan har influenser från många olika samfund. De flesta i materialet har kommit i kontakt med Missionsförbundet och därnäst baptisterna. *Detta kan ha att göra med att dessa samfund har haft söndagsskola på landet och geografiskt legat väl till för föräldrarnas val för sina barn. Kanske kan man också tänka att människor inte upplever att SMF och Svenska kyrkan ligger så långt ifrån varandra. Det är lätt att komma från SMF till SvK.*

Nästan alla i materialet (75/80) är nu aktiva i Svenska kyrkan. Minst 75% har i någon mån, genom eget deltagande i möten och gudstjänster, i verksamheter, genom föräldrar och släktingar, fått influenser från andra kristna samfund. Flera uttrycker att det är där grunden till deras tro lades. Några har tagit aktivt avstånd från den frikyrka de befann sig i på grund av någon incident eller på grund av att kyrkan kändes för trång. Konfirmationsläsning i Svenska kyrkan har för många, som gått i annat samfunds söndagsskola eller ungdomsverksamhet, blivit vägen in i Svenska kyrkan. Efter konfirmationen har det för många blivit ett långt uppehåll till engagemang igen.

Utifrån det här materialet kan man alltså hävda att Frikyrkan har påverkat människor som är aktiva i Svenska kyrkan idag. Det är svårt att veta om de skulle ha funnits i kyrkan utan den troserfarenhet som olika samfund gett dem. Vad betyder det för Svenska kyrkan att kapell och missionshus på landet läggs ned idag? Hur fylls det tomrummet ut? Många i äldre generationer kan inte ge sina barn och barnbarn troserfarenheter. Hur agerar församlingar på detta? Hur kan samarbete mellan samfund på orten, i stadsdelen utvecklas för att möta barn? Och vuxna?